தவக்காலத்தின் முதல் ஞாயிறு

1st Sunday in Lent

1. søndag i fasten

தவக்காலம் | Lent

Primary Bible: Dansk – Den Hellige Bibel — Dansk – Den Hellige Bibel

Generated on 2026-11-03

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Genesis 3:1-19

Verse	Text
3:1	Men Slangen var træskere end alle Markens andre Dyr, som Gud HERREN havde gjort og den sagde til Kvinden: »Mon Gud virkelig ham sagt: I maa ikke spise af noget Træ i Haven?«
3:2	Kvinden svarede: »Vi har Lov at spise af Frugten paa Havens Træer;
3:3	kun af Frugten fra Træet midt i Haven, sagde Gud, maa I ikke spise, ja, I maa ikke røre derved, thi saa skal I dø!«
3:4	Da sagde Slangen til Kvinden: »I skal ingenlunde dø;
3:5	men Gud ved, at naar I spiser deraf, aabnes eders Øjne, saa I blive som Gud til at kende godt og ondt!«
3:6	Kvinden blev nu var, at Træet var godt at spise af, en Lyst for Øjnene og godt at faa Forstand af; og hun tog af dets Frugt og spiste og gav ogsaa sin Mand, der stod hos hende, og han spiste.
3:7	Da aabnedes begges Øjne, og de kendte, at de var nøgne. Derfor syede de Figenblade sammen og bandt dem om sig.
3:8	Da Dagen blev sval, hørte de Gud HERREN vandre i Haven, og Adam og hans Hustru skjulte sig for ham inde mellem Havens Træer.
3:9	Da kaldte Gud HERREN paa Adam og raabte: »Hvor er du?«
3:10	Han svarede: »Jeg hørte dig i Haven og blev angst, fordi jeg var nøgen, og saa skjulte jeg mig!«
3:11	Da sagde han: »Hvem fortalte dig, at du var nøgen. Mon du har spist af det Træ, jeg sagde, du ikke maatte spise af?«
3:12	Adam svarede: »Kvinden, som du satte ved min Side, gav mig af Træet, og saa spiste jeg.«
3:13	Da sagde Gud HERREN til Kvinde: »Hvad har du gjort!« Kvinden svarede: »Slangen forførte mig, og saa spiste jeg.«
3:14	Da sagde Gud HERREN til Slangen: »Fordi du har gjort dette, være du forbandet blandt al Kvæget og blandt alle Markens Dyr! Paa din Bug skal du krybe, og Støv skal du æde alle dit Livs Dage!
3:15	Jeg sætter Fjendskab mellem dig og Kvinden, mellem din Sæd og hendes Sæd; den skal knuse dit Hoved, og du skal hugge den i Hælen!«
3:16	Til Kvinden sagde han: »Jeg vil meget mangfoldiggøre dit Svangerskabs Møje; med Smerte skal du føde Børn; men til din Mand skal din Attraa være, og han skal herske over dig!«

Verse	Text
3:17	Og til Adam sagde han: »Fordi du lyttede til din Hustrus Tale og spiste af Træet, som jeg sagde, du ikke maatte spise af, skal Jorden være forbandet for din Skyld; med Møje skal du skaffe dig Føde af den alle dit Livs Dage;
3:18	Torn og Tidsel skal den bære dig, og Markens Urter skal være din Føde;
3:19	i dit Ansigts Sved skal du spise dit Brød, indtil du vender tilbage til Jorden; thi af den er du taget; ja, Støv er du, og til Støv skal du vende tilbage!«

திருமுகம் (Epistle)

2 Corinthians 6:1-10

Verse	Text
6:1	Men som Medarbejdere formane vi ogsaa til, at I ikke forgæves maa have modtaget Guds Naade;
6:2	(han siger jo: „Paa en behagelig Tid bønhørte jeg dig, og paa en Frelsens Dag hjalp jeg dig.“ Se, nu er det en velbehagelig Tid, se, nu er det en Frelsens Dag;)
6:3	og vi give ikke i nogen Ting noget Anstød, for at Tjenesten ikke skal blive lastet;
6:4	men i alting anbefale vi som Guds Tjenere os selv ved stor Udholdenhed i Trængsler, i Nød, i Angester,
6:5	under Slag, i Fængsler, under Oprør, under Besværligheder, i Nattevaagen, i Faste,
6:6	ved Renhed, ved Kundskab, ved Langmodighed, ved Velvillighed, ved den Helligaand, ved uskrømtet Kærlighed,
6:7	ved Sandheds Ord, ved Guds Kraft, ved Retfærdighedens Vaaben baade til Angreb og Forsvar;
6:8	ved Ære og Vanære, ved ondt Rygte og godt Rygte; som Forførere og dog sanddrue;
6:9	som ukendte og dog velkendte; som døende, og se, vi leve; som de, der tugtes, dog ikke til Døde;
6:10	som bedrøvede, dog altid glade; som fattige, der dog gøre mange rige; som de, der intet have, og dog eje alt.

நற்செய்தி (Gospel)

Matthew 4:1-11

Verse	Text
4:1	Da blev Jesus af Aanden ført op i Ørkenen for at fristes af Djævelen.
4:2	Og da han havde fastet fyrretyve Dage og fyrretyve Nætter, blev han omsider hungrig.
4:3	Og Fristeren gik til ham og sagde: „Er du Guds Søn, da sig, at disse Stene skulle blive Brød.“
4:4	Men han svarede og sagde: „Der er skrevet: Mennesket skal ikke leve af Brød alene, men af hvert Ord, som udgaar igennem Guds Mund.“
4:5	Da tager Djævelen ham med sig til den hellige Stad og stiller ham paa Helligdommens Tinde og siger til ham:
4:6	„Er du Guds Søn, da kast dig herned; thi der er skrevet: Han skal give sine Engle Befaling om dig, og de skulle bære dig paa Hænder, for at du ikke skal støde din Fod paa nogen Sten.“
4:7	Jesus sagde til ham: „Der er atter skrevet: Du maa ikke friste Herren din Gud.“
4:8	Atter tager Djævelen ham med sig op paa et saare højt Bjerg og viser ham alle Verdens Riger og deres Herlighed; og han sagde til ham:
4:9	„Alt dette vil jeg give dig, dersom du vil falde ned og tilbede mig.“
4:10	Da siger Jesus til ham: „Vig bort, Satan! thi der er skrevet: Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.“
4:11	Da forlader Djævelen ham, og se, Engle kom til ham og tjente ham.